

משיר ציון

שירי לנו



ציון

ציון

אָסר

בְּנֵי



ל י ב ר ע ט א

- פּוֹן -

פאלעסטינא-אווענט

תרע"ט

ה' חנוכה

כ"ט כסלו



וילנה

דрукעריי ג. ראָזענטאַל ווילנא, גרויס סטעפן גאס 14.

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ה'תש"ח

ה'תש"ח

שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן

בְּנֵי אֶסְתָּר

לִי בִרְעֻמָּה

- פּוֹן -

פּאָלעסטינא-אווענט

יום ג' ה' חנוכה כ"ט כסלו תרע"ט.

וִירָנָה



מערלאַנד. בְּנֵי אֶסְתָּר.

גַּם צִיּוֹנָה.

שָׂאוּ צִיּוֹנָה גַּם וְדָגָה,	שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִמֶּרְחֻקִים
דָּגָל מַחֲנֶה יְהוּדָה —	אַרְצָה, אֶרֶץ אֲבוֹת;
מִי בָרֶכֶב, מִי בָרֶגֶל	נוֹסוּ, נוֹסוּ מִמַּעֲמָקִים
נַעַשׂ נָא לְאַגְדָּה.	בְּעִזְרַת שׁוֹכֵן עֲרֵבוֹת.
יַחַד גִּלְכָּה נָא נִשׁוּבָה	אִז עִם נְהִיָּה כְמוֹ הָיִינוּ,
אַרְצָה אֲבוֹתֵינוּ,	מִנּוּ יַתֵּד פָּנָה;
אֶל אֲרָצֵנוּ הָאֲהוּבָה	אִז אֶךְ שְׁחֹק יִמְלֵא פִינוּ
עָרֵשׁ יְלֻדֹתֵינוּ.	וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה.

רוּחַ יוֹאֵב תִּלְבָּשֵׁנוּ,
רוּחַ גְּבוּרַת צְדָקָה —
בְּעֵד עֲמָנוּ, בְּעֵד אֲרָצֵנוּ
חֲזָקוּ וְנִתְחַזְקָה.
אֶל נָא יָבֹא מֶרְדֵּךְ בָּנוּ
מִפְּנֵי חֶרֶב יוֹנָה —
נִקַּח לָנוּ מָה שְׁלָנוּ,
נִשְׂא גַּם צִיּוֹנָה!



הַנִּירוֹת הַלָּלוּ.

א.

יחיד

עֲלִיזִים רוֹקְדִים אַתֶּם יוֹקְדִים זֶה מִיָּמִים רַבִּים
קָרְצוּ קָרְצוּ לִי בְּאַשְׁכֶּם נִירוֹת הַמַּכְבִּים

מקהלה:

כַּח טָמִיר בָּכֶם שָׁנִיא אוֹצַר רַגְוֵי רָזִים
שְׂכִינַת יְהוָה עֲלֵיכֶם שׁוֹרָה נִירוֹתֵי הָרָזִים

ב.

קָרְצוּ קָרְצוּ לִי בְּאַשְׁכֶּם הַבֵּהָה הַקְּסוּמָה
מִבֵּין אֲנִי אֶת קְרִיצַתְכֶם וְשַׁחַתְכֶם הַקְּרוּמָה
כַּח טָמִיר וְכוּ'

שִׁיחוּ סִפְרוּ לִי הַקּוֹרוֹת הוּי מַה רַבּוּ רַבּוּ
שִׁיחוּ סִפְרוּ לִי מַעֲבָרֵי גַם עֲתִידִי נִבְּאוּ
כַּח טָמִיר וְכוּ'



התקנה.

א.

כל עוד בלבב פנימה
נפש יהודי הומיה,
ולפאתי מזרח קדימה
עין ציון צופיה.
כל עוד דמעות מעינינו
יזלו כנשם נדבות,
ורכבות מבני עמנו
עוד הולכים על קברי אבות
עוד לא אברה...

ג.

עוד לא אבדה הקותנו
התקנה הנושנה:
כל עוד מי הירדן בגאון
לשוב לארץ אבותינו
מלא גדותיו יזרו,
ולים כנרת בשאון
עוד לא אברה...

ה.

שמעו אחי בארצות נודי
את קול אחד חוינו:
"בִּירַק עִם אַחֲרוֹן הַיְּהוּדִי
גַם אַחֲרִית תִּקְוֹתֵנוּ!...
עוד לא אברה..."



די חנוכה-ליכט.

יחיד.

א איהר קליינע ליכטעלעך
איהר דערציילט געשיכטעלעך,
מעשה'לעך אהן צאל;

מקהלה.

איהר דערציילט פון בלוטיגקייט,
בריה'שאפט און מוטיגקייט,
וואונדער פון אמאל.

יחיד.

ווען איך זעה אייך שמינקלענדיג,
קומט א חלום פינקלענדיג;
רעדט איין אלטער טרוים;

מקהלה.

יוד דו האכט געקריעגט אמאל,
יוד דו האסט געזיעגט אמאל
גאט, דאס גלויבט זיך קוים!...

יחיד.

ס'איז ביי דיר אטאלק געווען,
ביוט אמאל א פאלק געווען.
האסט אמאל רעגערט;

מקהלה.

האסט אמאל א לאנד געהאט
האסט אמאל א האנד געהאט!
אך ווי טיף דאס ריהרט!

יחיד.

ז איהר קליינע ליכטעלעך

אייערע געשיכטעלעך

וועקען אויף מיין פיין;

מקהלה.

מיער אין הארץ בעוועקט עס זיך,

און מיט טרעהרען פרעגט עס זיך,

וואס וועט ווייטער זיין?



אראטאריע פון „מכבים“.

מזיוק הענדעל.

רעציטאטיוו:

אַל נא ימות עוד בַּמְּחֻנְכֶם
שִׁצֵּק אֵשׁ גְּבוּרָה בְּלִבּוֹתֵיכֶם
מֵאַהֲבָה יוֹכִיחַ אֶל
כִּי רוֹם יָרוֹם הֵלֵב אֱלֹהֵינוּ.

וְחֵן וְחֶסֶד תִּהְיֶה קִנְיָתוֹ

אריע:

בְּפוֹעַל פֶּלֶא יוֹשֵׁעַ אֶל לְמוֹשָׁעוֹת
וּבְרָגְזוֹ קוֹל רַעַם יִגַּן עַל עַמּוֹ.



עַם עוֹלָם.

מוזיק: א. מ. בערנשטיין.

פיון מ. צ. מנה.

לא יִירָא כָּל רָצַח
 לֹא יִבָּל לְנֶצַח
 עַם מוֹצִיא רֵב אֲנָשֵׁי רוּחַ
 הַבְּהֵמִים הַלְוִיִּים
 וּמְשׁוֹרְרִים וּנְבִיאִים
 חוֹרְתִי אֲמַרִי אֵל עַל לֵוִית
 הֵם כְּשֵׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת
 עַד גֶּזֶן כָּל הַדּוֹרוֹת
 יֵאִירוּ אֵל יוֹשְׁבֵי חֶלֶד
 כִּי רָמוּ נִפְלְאוּ
 לָכֵן לֹא יִנְעוּ
 וּבָם יִהְיֶה שָׁב גַּם יָדָר

מֶה נִשְׁמַע לְרִנָּעִים
 קוֹל מִכָּל אֶפְסָיִם
 כִּי אָבֵל, נִבְלָר עִמָּנוּ
 עֲצָמֵתָנוּ פֶּסֶה
 כָּל רוּחַ נִמְסָה
 אֵין עוֹד חַיִּים בְּלִבֵּנוּ
 הוּא שׁוֹנְאֵינוּ הֵסוּ
 הִסִּיר אֵיבָה נֶסוּ
 אִז תִּפְקַחְנָה עֵינֵיכֶם
 אִז תִּרְאוּ תִבִּינוּ
 תִּשְׁבִּירוּ וְתִאֲמִינוּ
 כִּי רִיק וְתִהְיוּ נִסְכֵּיכֶם



ד י נ א כ מ.

טויזיק: סאמאנסקי.

פון ש. אנ—סקי;

די לופט איז קלאָר, דער הימעל ריין
די נאכט איז שמיל און פול מיט חן
די שטערען פינקלעך, גרויס און קליין
דער וועג ווייזט אויס ווי מירמעל־שטיין
אָ שטארקער גאָט, דיין וועלט איז שיין
ווי אַ בריליאַנט אין קיזערס קרוין
אין איד, דיין זון, ווי פון אַ שטיין
בין אַרום און עלענר, אַרום אליין.



חֹשֶׁן אֲחִים חֹשֶׁן!

מקהלה:

חֹשֶׁן אֲחִים חֹשֶׁן;
נְרִימָה פְּעָמֵינוּ,
חֹשֶׁן אֲחִים חֹשֶׁן
לְאַרְץ הוֹרֵתֵנוּ!

אֶל נָא פְתָאִים תְּתַלְּצוּ
אֶל נָא בָּנִים שׁוֹכְחֵי אִם
פֶּן בָּכֶם אוֹי יִפְרָצוּ
צוֹרֵרֵינוּ צוֹרֵרֵי שֵׁם

חֹשֶׁן אֲחִים ...

יחיד:

לֹא לָנוּ הַמְנוּחָה,
לֹא לָנוּ הַמְרוֹגֵעַ
בְּאַרְץ הַקְרוּחָה
מִשְׁלֵטוֹן הָאֲזָרוּעַ.

אֲמִי בִי מִפְצָרֶת
אָנָּה בְּנִי אֶל תְּשְׁלִיכֵנִי
בְּדֶתֶךָ אֲנִי אוֹיָה נִשְׁאַרֶת
אֲמַלְלָה מִי יִתְמַכֵּנִי.

חֹשֶׁן אֲחִים ...

חֹשֶׁן אֲחִים ...

אֶל נָא אֲמִי הִיקָרָה
אֶל נָא בִי תִפְצוֹרִי
אֶל יַחְלִיצֶךָ מִכָּל צָרָה
אוֹתִי נָא בְּלִי תַעֲצוֹרִי.

חֹשֶׁן אֲחִים ...

רְעִי בִי יִהְיֶה
מָה לָּךְ אֶרֶץ מוֹרָשָׁה
שֵׁם אֲנִי יִלְלוּ
תוֹר לָךְ אֶרֶץ חֲדָשָׁה.

חֹשֶׁן אֲחִים ...

שָׂאוּ גַם צִיּוֹנָה
אֶל עִירֵנוּ הַחֲמוּדָה
בִּי עַל כְּנָפֵי יוֹנָה.
נַעֲלָה הָרִי יְהוּדָה.

חֹשֶׁן אֲחִים ...



הַשְׁבוּ עָה.

נִשְׁבַּעְנוּ, נִשְׁבַּעְנוּ, נִשְׁבַּעְנוּ !

- א. יְדִינוּ מִזִּרְחָה נָרִים וְנִשְׁבַּעָה
בְּדָגַל צִיּוֹן וְאֶרֶץ הָעָם
בְּכָל מִשְׁאֵת נִפְשׁוֹ הָאֲדִירָה וְנֶאֱוָה
בְּחֶרְבָּנוּ הַשְּׁבוּרָה וְרוּיָה מָדָם
ב. בְּתוֹלְדֹת עַמָּנוּ שֶׁהָנָה נִכְתָּבָה
בְּדַמְעוֹת עֵינֵינוּ וּבְשִׁמְךָ שֶׁל דָּם
בְּכָל נִשְׁבַּע כִּי אָהֵב נֶאֱהָבָה
וּבְאֶמֶץ נֶלְחַם בְּעַד חֲרוֹת הָעָם.
ג. נִשְׁבַּעְנוּ לְנֶתֶק כְּבִלֵי נַחֲשֹׁתֵינוּ
שֶׁאִסַּר יְדֵינוּ וּפָצַע הָעָר
לְפָרֶק מֵעֲלֵינוּ אֶת עַל לִוְחֵינוּ
לְעֻזּוֹב גְּלוּתֵנוּ - הַבּוֹר - הָצָר
ד. שְׁבוּעַת אֱהָבָה וְאֶמּוֹן פֹּה נִשְׁבַּע
שֶׁלֹּא נִשְׁלִיכָה הַחֶרֶב מִיָּד
עַדִּי אֲשֶׁר נִמְצָא לְעַמָּנוּ מְרֻנֹעַ
וּבְאַרְצֵנוּ חֲפָשִׁי הוּא יִחְיֶה לְבָר.

נִשְׁבַּעְנוּ, נִשְׁבַּעְנוּ, נִשְׁבַּעְנוּ !



אראטאריע פון „מכבים“.

מוזיק: הענדעל.

רעצעטאטיוו:

הִרְפוּ! אֱלֹהֵי עַמְכֶּם, אִם בּוֹ אַתֶּם בּוֹטְחִים בְּכָל לֵב
יִתֵּן לָכֶם יֵשׁוּעַ.
בִּידֶךָ, יְהוּדָה, הַחֶרֶב וְהַמְּקָדָשׁ, הַיּוֹבֵל אֱלֹהֵי בְּשָׁקוּצֵי נֶכֶר
חָלָל וּבְתוֹעֲבוֹת נִטְמָא
אִיךְ יוֹבֵל אֵל תֵּת לָנוּ יֵשׁוּעַ וְתוֹעֲבוֹת בְּאַלֶּה מַחֲשִׁים נִרְאָה.

אָרִיע:

בְּלֵב סָמוּךְ וּבְטוֹת אֲנַחְנוּ מוֹכְנִים לְקָרֵב וְלֹא נִירָא חֶמֶת
בְּלִיעַל כִּי לֹא הַמֶּלֶחֶמָה.



פֿון דער אראטאריע, אליהו הנביא.

מוזיק מענדעלסאן.

רעציטאטיוו:

וְהוּא הָלַךְ בְּמִדְבָּר דֶּרֶךְ יוֹם.
וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רוֹתֶם אַחַת
וַיִּשְׁאַל אֶת נַפְשׁוֹ לָמוּת

אריע:

רַב לִי רַב, אַתָּה אֲדוֹנִי, קַח אֶת נַפְשִׁי
כִּי לֹא טוֹב אֲנֹכִי מֵאֲבוֹתַי
אֵין לִי חֶפֶץ בְּחַיִּים, כִּי כָּל יְמֵי בַעַם וּמִכָּאוֹבִים
קִנֵּאתִי קִנֵּאתִי לְאֲדוֹנִי אֵלֹהֵי צְבָאוֹת
כִּי עָזְבוּ אֶת בְּרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ הָרְסוּ וְאֶת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בְּחָרֶב.



נוֹמָה פָּרַח.

מוזיק: ברנשמיין.

פזן א. ליפשיץ.

נוֹמָה פָּרַח בְּנֵי מַחְמְדִי, עֲרֹשֶׁךְ כִּי אָנִיעַ
מַחֲנִיךְ הָעֲתִידִים שִׁיחֹת לָךְ אָבִיעַ
רֵאשִׁית אֲגִיד לָךְ מַחְמְדִי, עֲבָרִי כִי הִנֵּךְ
שְׁמֶךְ יַעֲרִיד כָּךְ יִשְׂרָאֵל, גֹּזַע מַחְצַבְתְּךָ

בְּאַנְשִׁים עַת תִּצְאָה, לֹא מִבְּנֵי עַמּוֹנִי.
אַל תִּכְלֶם אִם לַחֲרָפוֹת שְׁמֶךְ אֲזִי יִתְּנוּ
מִגְדוּפֵי הַגֵּאִיוֹנִים אָנָּה אֵל תַּחֲתֶה
וְרַע קָדֵשׁ בֶּן עַם-עוֹלָם הִגִּד לָמוֹ אֶתְּהָ

בֶּן עַם מְרֻדָּה בְּלָתִי חֲשֹׁךְ אֶמְלֹל אֵין בְּמוֹהוֹ.
זֹאת תִּפְאַרְתּוֹ כִּי עוֹד קִים חַי הִגְהוֹ
אַל תּוֹאֵשׁ בְּנֵי מַחְמְדִי, אִם עֲמֹךְ בְּגוֹלָה
אִם עֲרָפֶל כֶּסֶה שְׁמִי, חֲשֹׁךְ לוֹ וְאַפְלָה



אל ברוך.

אל ברוך גדול העת, הכין ופעל וְהָרִי חֲמָה,
טוב יצר כבוד לשמו.

מאורות נתן סביבות עזו

פנות צבאיו קדושים רוממי שרי

תמיד מספרים כבוד אל וקרושתו:

תתברך ה' אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂי יָדָיו

וְעַל מְאֹרֵי אֹר שְׁעָשִׂיתָ יִפְאָרוּךְ סֶלָה.



1857

1857

1857

1857

1857

1857

1857

1857

על עץ

העץ הזה



עץ



עץ

עץ

עץ

עץ

עץ